

over, at jeg i Fjor ikke vilde stemme for Tilskud til Børneasyl, men mente, at jeg nok vilde gøre det i Fremtiden. Det gør mig ondt, at jeg maa rive det ærede Medlem ud af en Illusion. Det er det ærede Medlems Force — og for en Borgerrepræsentant er det en Force — alle Vegne, hvor han kan finde det mindste Paaskud til at læsse Kommunens, særlig Københavns Kommunes Byrder over paa Staten, der at melde sig og sige: Var det ikke rigtigt at gøre Forslag paa Finansloven angaaende det, og var det ikke en Sag, man godt kunde stemme for at give Penge til? Men det ærede Medlem maa huske paa, at det er ikke enhver af de gode Sager, som det offentlige bør tage sig af, som det særlig ligger for Staten at tage sig af. Der er en stor Række af gode Sager, som det ligger til Kommunen at tage sig af, og dertil hører ogsaa Omsorgen for, at Børnene i Kommunen have et Sted, hvor de kunne gaa hen og læse over paa deres Lektier eller paa anden Maade lære at blive artige. Det burde i allerhøjeste Grad være en kommunal Sag og ikke en Statssag.

Det ærede Medlem for Københavns 13de Valgkreds (A. C. Meyer) beklagede sig over de Udtalelser, jeg fremkom med angaaende den socialdemokratiske Presse. Det ærede Medlem sagde, at denne Presse var ikke saa lige at gaa til med Hensyn til, hvad man vilde fylde i den. Den plejede at undersøge Sagen til begge Sider. Jeg ved nu ikke, hvor vidt den i dette Tilfælde har undersøgt Sagen fra begge Sider. Det udtalte det ærede Medlem sig ikke om, men jeg ved af egen personlig Erfaring, at denne Presse, særlig „Social-Demokraten“, med den mest uførtroede Ugenerthed, og uden at undersøge noget fra begge Sider, har fremsat de allerværste Røverhistorier. Jeg har haft Lejlighed til at paatale det her i Tinget, og de Historier have sandelig ikke været undersøgte fra begge Sider; man har ikke spurgt mig, om det forholder sig saa eller saa . . .

Formanden: Det vil dog føre for vidt bort fra Sagen, hvis vi her skulle undersøge Pressens Forhold.

Alberti: Jeg fremkom kun med denne Bemærkning lige over for den fremsatte Paastand fra det ærede Medlem for Københavns 13de Valgkreds (A. C. Meyer). Det ærede Medlem for Københavns 13de Valgkreds var ligeledes inde paa Spørgsmaalet om, hvilke Børn der er artige og

hvilke ikke. Jeg vil sige, at de Børn, der er sølle til at foretage de forskellige Ting, som jeg anførte før, kunne absolut ikke regnes til de artige Børn, og man kan virkelig ikke undre sig over, at Husværterne ikke sætte Pris paa at have en alt for stor Skare af den Slags Børn i deres Ejendomme. Men hvis det virkelig forholder sig saaledes, at Udøvelsen af alle disse Ekscesser ere Tegn paa stor Energi og Foretagelsesaand, saa kan det kun være glædeligt; thi saa maa det være en straalende og herlig Slægt, der vokser op efter os.

K. M. Klausen: Den ærede Ordfører fremturede i de af ham fremsatte Beskyldninger om, at det skulde være min Skyld, at dette Lovforslag ikke var kommet frem før. Jeg er overbevist om, at enhver her i Tinget vil kunne indse, at det er en aldeles urigtig Beskyldning. Der er ingen andre, der kan bære Ansvar for, end Flertallet her i Salen, og jeg vilde ønske, at den ærede Ordfører vilde fremføre, hvori min store Skyld skulde bestaa. Det vilde vel nok være muligt hos den højtærede Formand at faa Lov til at fremdrage det. I ethvert Tilfælde forekommer det mig i højeste Grad usømmeligt at fremsætte Beskyldninger, naar den ærede Ordfører ikke er i Stand til at kunne føre det mindste Skygge af Bevis for sin Paastand. Jeg kan derfor paa dette Tidspunkt ikke andet end bestemt tilbagevise, hvad den ærede Ordfører har sagt. Jeg har ikke den mindste Skyld i, at dette Forslag har ligget hensyltet i 4 Maaneder, Skylden derfor kan alene lægges paa den ærede Ordfører og hans Parti. Saa siger den ærede Ordfører, at Udvalget havde ventet paa mig og derved vist Hensynsfuldhed imod mig, og at man havde ventet, at jeg havde paaskønnet dette. Ja, det er noget, jeg altid er villig til at paaskønne. Det er noget, som saa sjældent sker, og hvis der skulde være Lejlighed dertil, vil jeg ikke lade den gaa hen, uden at sige Flertallet Tak derfor.

Saa sagde den ærede Ordfører, at jeg bebrejdede ham, at han ikke i Fjor havde været med til at stemme for Børneasyl i København, og det var han ikke gaet ind paa, fordi Kommunen ikke ofrede noget paa den Sag. (*Alberti:* Det er ikke rigtigt!) Men jeg synes, at naar man — som den ærede Ordfører — har saa dybt og indgaaende Kendskab til Børneforholdene i København og ved, hvor uartige og uopdragne Ungerne, som han kalder dem,